

İki Genç, Yarışmacı Mimar - Yeni Bir Ofis

MİMARLIK YARIŞMALARINI ÖZELİNDE OLDUKÇA DENEYİMLİ BÜROLARDA ÇALIŞMIŞ İKİ GENÇ MİMAR SEDEN CİNASAL AVCI - RAMAZAN AVCI ÇİFTİ... SEDEN'İN DENİZLİ BELEDİYESİ HİZMET BİNASI VE ÇEVRESİ MİMARİ PROJE YARIŞMASI'NDA ALDIĞI BİRİNCİLİK ÖDÜLÜNÜN AKABİNDE KENDİ BÜROLARINI KURDULAR. YARIŞMALARIN İZİNDE ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYÖRLER

Ebru Türkdamar Diktaş



ÜSTTE, SAĞ ÜSTTE Denizli Belediyesi Hizmet Binası ve Çevresi Mimari Proje Yarışması - Birincilik Ödülü
Proje ekibi: Seden Cinasal Avcı, Bilge Gülen
Danışmanlar: Turgut Şakiroğlu, Gizem Gülen

Ebru Türkdamar Diktaş - Mimarlıkta "genç" olma halini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ramazan Avcı - Sorunuzun "mimarlıkta" sözü ile başladığını ve bu eylem altındaki karşılığının ne olduğunu bulmaya çalıştığını düşünürsek, elbette ki cevap sadece fizyolojik bakımdan "genç" olma hali ile ilgili olmayacaktır. Fizyolojik anlamda genç olma halinise -her ne kadar gençlere güven duyulduğu, kendilerine dair beklenti ve umut içerisinde bulunduğu her ortamda dillendirilse de- pratikte acemi, yersiz cesaret peşinde olma ve işi yürütecek donanımda olmama şeklinde algılandığını düşünmekteyim. Mimarlık ortamı genelinde yaşça genç olanlardan, "yeni" fetişinin güdümündeki beklentileri karşılamaları talep ediliyor görünse de -istisnaları saymazsak eğer- dünyada görece tecrübeli büroların daha yoğunlukla "yeni"nin peşinde olduklarını söyleyebiliriz. Gelecekte var olabilme, yer edinme, maddi sorunlarla boğuşma gibi kaygılardan kısmen uzaklaştıkları düşünülürse bu durum normal karşılanabilir. Bu nedenlerle sorunuzun muhatabının sadece yaşça "genç" olanlar olmadığını öncelikle belirtmek gerekir. Bize göre "genç" olma halinin ne anlama geldiğine dönersek; genel kabuller, şemalar, alışkanlıklar, geleneksel iş alma yöntemleri, salt proje üretmekten uzak durup, üretirken ise ortama ve işverene göre eğilip bükülmeksizin duruma özgün çözümler arama sürecidir. Tabii ki bizim bunları şimdiye dek ne kadar başarabildiğimiz tartışılabilir.

ETD - "Mimar" olma halini nasıl yorumluyorsunuz? Mimar kimdir sizce?

Seden Cinasal Avcı: İlk sorudaki mimarlıkta "genç" olma hali bizim de fazlasıyla kafa yordığımız bir konu olduğundan son paragrafta söylediklerimiz şu an için "mimar" olma halimizle ilgili düşüncelerimizi açıklamaktadır.

ETD - Ankara'da çalışmış mimarlar olarak iki şehirdeki mimarlık ortamlarını mesleki düzeyde, yarışmalar özelinde ve kişisel gözlemlerinizle aktarabilir misiniz?

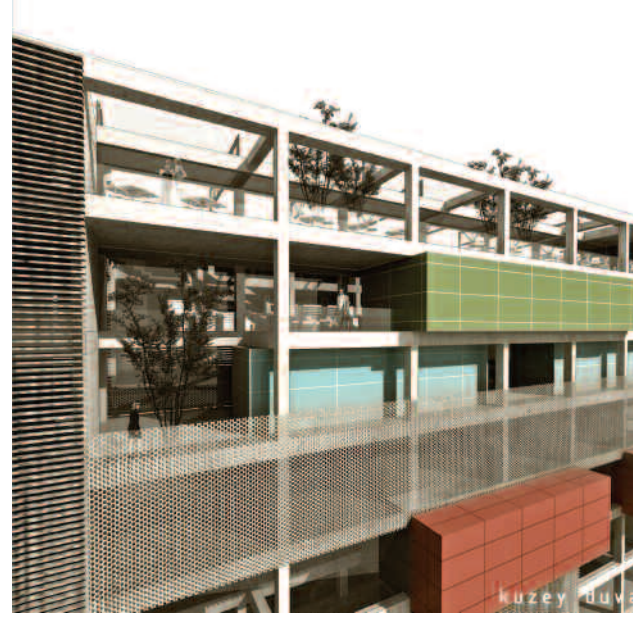
SCA - Aslında bu ikimizin de şanslı olduğu bir konu; Ankara'da da, İzmir'de de bölgesel işler yapmayan, yarışmalara aktif olarak katılan bürolarda çalışmış olmamız... Bu sebeple çalıştığımız bürolar anlamında çok ciddi farklılıklar deneyimlemedik. Ama genel mimarlık ortamı açısından değerlendirdiğimizde iki şehir arasında, hatta İstanbul, Ankara ve İzmir arasında birçok anlamda farklılıkların söz konusu olduğunu söyleyebiliriz. Ankara'da çoğunlukla kamuya iş yapılıyor olmasından ötürü ağırlığını hissettiren bürokrasi ve aşılması gereken bir statüko var. Tabii ki bu durum proje süreçlerine de doğrudan yansımakta. Daha fazla mimarlık bürosu var, dolayısıyla da daha fazla rekabet, iş gücü gereksinimi ve hız söz konusu... Tanıdığımız mimarlık bürolarının neredeyse hepsinin mesai süreleri oldukça uzun. Fakat İzmir'de büro sayısı ve iş potansiyeli daha düşük olsa da, daha rahat mesai saatlerine sahip olduğu; iş dışında kalan zamanların daha verimli olduğu da bir gerçek.

**SEDEM CİNASAL AVCI**

1983 yılında İskenderun' da doğdu. 2006 yılında Gazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. 2006-2007 yılları arasında TH&İdil Mimarlık Ankara Bürosu'nda, 2008-2009 yılları arasında M Artı D Mimarlık Bürosu'nda çalıştı. 2009'dan bu yana SCRA Mimarlık Bürosu'nda çalışmalarını sürdürmektedir.

**RAMAZAN AVCI**

1982 yılında Safranbolu'da doğdu. Lisans eğitimini, 2000-2004 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nde tamamladı. Mezuniyetinin ardından TH&İdil Mimarlık Ankara ve İzmir bürolarında görev aldı. 2009'dan bu yana SCRA Mimarlık Bürosu'nda çalışmalarını sürdürmektedir.



Ben İzmir'de kendi büromuzu açana kadar Metin Kılıç ve Dürrin Süer'le birlikte çalıştım. M Artı D Mimarlık'ta bildiğim çoğu İzmir bürosuna göre daha farklı bir çalışma prensibi var. Beraber çalıştığımız süre içerisinde yoğun şekilde uygulama projeleri hazırladığımız zamanlar da oldu, bunun yanı sıra değişik ekiplerle birçok yarışmaya da katıldık. Ekip çalışmasına çok önem veren bir ofisti. Ekipteki çeşitliliğin faydalarına ve iyi bir ekip çalışmasının nasıl olacağına orada tanık oldum. Konuşmamın başında söylediğim gibi kendimi bu konuda şanslı görüyorum; çünkü bugüne kadar çalıştığım iki ofiste de, TH&İdil Mimarlık Ankara Bürosu ve M Artı D Mimarlık'ta gerek yarışmalar özelinde gerekse proje hazırlama süreçlerinde çok şey öğrendim.

RA - Ben sadece, aynı büronun Ankara ve İzmir ofislerinde çalıştığım için iş nitelikleri ve süreçleri açısından bir fark hissetmedim, ama ayrı ayrı hem Hasan Özbay, Aslı Özbay, Baran İdil hem de Tamer Başbuğ'un tecrübelerinden faydalanma fırsatı buldum. Her ne kadar üzücü bir şekilde ayrılmam gerekmiş olsa da, aktif olarak yarışmalarla ilgilenen bu büroda hem ben hem de diğer çalışan arkadaşlarım yarışma süreçlerine dâhil edilmiş, heveslendirilmiş ve desteklenmiştir.

ETD - Kendi büronuzu kurmanızı hızlandıran yarışma birinciliğinden ve yaşadığınız süreçten söz edelim..

SCA - Aslında kendi büromuzu bir an önce açmak gibi bir hedefimiz yoktu. Yarışmalara katılımımızı başka bürolarda çalışırken de

sürdürebiliyorduk. İkimiz de hem çalıştığımız ofislerde, hem beraber hem de farklı ekiplerle birçok yarışmaya katıldık. Denizli Belediyesi Hizmet Binası Projesi'nin uygulama sürecine geçtiğimizde artık işverenin karşısında bir mimarlık bürosu olarak durmak gerekiyordu.

ETD - Denizli'de aldığınız birincilik ödülü sonrasında yaşananlar hakkında bilgi verir misiniz? Uygulama süreci ne aşamada?

SCA - Yarışma sonuçlandıktan sonra, istemeden de olsa hararetli bir tartışmanın içinde bulduk kendimizi. Mesleki "etik" konusu ekseninde yürüyen tartışmalar elbette ki gerekliydi, ama konu kolayca ülke gündeminden hiç eksik olmayan "şike teorilerine" kayıverdi, bu noktada yorum yapan kişilerin sanki süreç içinde hep bizimle beraberlermiş gibi sözünü ettikleri komik ve gerçek olmayan iddialar da ortaya atıldı. Elbette bunlara cevap vermedik.

Bunların dışında dediğim gibi "etik" konusunda yürüyen tartışmalar gerekliydi, biz de gereken dersi aldık. Fakat şunu belirtmeliyim ki; yarışma öncesinde benzer tartışmaları ben ve o yarışmadaki ekip arkadaşlarım kendi aramızda da yapmıştık. Bu durumun, birbirlerini yıllardır tanıyan, iş dışında dostlukları olduğunu da bildiğimiz, beraber iş yapmış ve aynı yerlerde hala görev yapmakta olan kişilerin, aynı zamanda jüri-yarışmacı ilişkisi içinde de olabildiğini gördüğümüz durumlardan çok da farklı olmadığını ve -safça bir iyi niyetle- Ramazan'ın Tamer Başbuğ'un yanında çalışıyor olmasının beni ve

ekipteki diğer arkadaşlarımı çok da ilgilendirmediğini düşünmüştük. Farklı bir bağlamda bakacak olursak, meslek odasının itiraz ettiği, legallığı tartışmalı / boykotlu yarışmalara girmekte herhangi bir "etik" sorun görmeyen, bunu tartışmaya değer dahi bulmayan ortam, jüri ve yarışmacıyı içeren bir tartışmada "etik" hassasiyetini fazlasıyla göstermiş ve iyi de olmuştur. Çünkü tüm bu tartışmalar bize göre ortamın sadece "etik" hassasiyetini göstermekle kalmamış, yarışmalar özelinde yarışmacıya, jüriye, idareye "güven" in de çok hassas ve kırılabilir bir çizgide seyrettiğini göstermiş, bu çizginin çok aşılması gerektiğine işaret etmiştir. Buradan proje uygulama sürecine dönecek olursak, Belediye ile görüşmelere başladığımızda karşımızda nasıl bir idare bulacağımızı bilmiyorduk. Özellikle son dönemlerde herkesçe söylenegelen, "Geleneksel Türk Mimarisinin canlandırılması" doğrultusunda yapılması istenilen değişiklikler olabileceği konusunda endişelerim oldu. Fakat ilk toplantımızın ardından tüm endişelerim sonlandı. İdare yarışmada seçilen projeden memnundu ve projeyi nitelikli bir düzeyde uygulamak istiyordu. Uygulama projelerine başlamadan önce oldukça fazla sayıda toplantı yaptık. Onları dinledik ne istediklerini anlamaya çalıştık. Neredeyse bütün toplantılara aktif bir şekilde Belediye Başkanı da katıldı. Bina kullanıcısının kendileri olması sebebi ile işlevlerin netleşmesi konusunda titiz davrandıkları avan proje aşamasından sonra uygulama projelerini hazırlamaya devam ediyoruz.



ETD - Mimarlık bürosu olarak kendinize koyduğunuz hedefler nelerdir? Yarışmalar bu hedeflerin neresinde konumlanıyor?

SCA - Belirli hedeflerimiz olduğu söylenemez, yarışmalarsa bizim için çoğu kişinin düşündüğünün aksine iş alma yöntemi değil, kendi sözümüzü söyleyebildiğimiz, kendimizi ifade edebildiğimiz bir eylem alanı şu an için.

ETD - Yarışmalara katılım ve hazırlanma sürecinizden söz eder misiniz?

RA - Yarışmaya katılma kararımızı yarışmanın takvimi ve jürisine bağlı olarak veriyoruz. Fakat fazla sayıda yarışma açılmamasından dolayı çok da seçim yapma şansımız olmadığı da bir gerçek. Çekirdek bir ekibimiz yok, söz konusu olan yarışmaya hevesli olan arkadaşlarımızla ekip olduğumuz çok örnek bulunmakta. Hazırlanma sürecinde olabildiğince çok sesi, alternatif fikirleri de kapsayan, o konuya ve duruma özgü bir fikir üretme çabasında oluyoruz. Ödül tutarları, jüri seçimleri ve sonuç odaklı değil de süreç etkin bir yöntemi önemsiyoruz. Jüri her ne kadar sonuç

ürün üzerinden değerlendirme ve okuma yapsa da, biz kendi kritiğimizi sonuçlar açıklanmadan önce süreç üzerinden yapmaya çalışıyoruz. Jüri seçimleri üzerinden tündengelim yapmaktansa söz konusu işin hedeflediği sözü, jüriye ve ortama ne kadar söyleyebildiği ile ilgileniyoruz.

ETD - İsimlerinizi kentsel tasarım alanında açılan yarışmalarda da gördük sıklıkla... Yarışmaların konu ya da ölçeğine göre bir öncelik belirliyor musunuz? Disiplinler arası yarışmalar hakkında görüşlerinizi alabilir miyiz?

SCA - Önceki soruda söylediğimiz gibi yarışma takvimi ve jürisi bizim için işin önceliğini belirliyor. Kentsel tasarım yarışmaları mimari proje yarışmalarına göre iş yükü açısından daha zorlu oluyor. Ve bazen bu yarışmalarda ekip içerisinde farklı meslek gruplarından arkadaşlarımızın da olması isteniyor.

RA - Bu ne kadar olumlanabilir bilmiyorum, ama biz herhangi bir yarışmaya girmek için o konuya özgü donanım ve yetkinliğe sahip olup olmadığımızı tartışmıyoruz. Hâlihazırda, kentsel tasarım yarışmalarında çeşitli meslek dallarından ekip üyelerinin gerekliliğini savunan ya da tam tersi

“mimar”ın donanımının her şeye yeterli iddia eden iki farklı kutup var. Daha önceki cevaplarda da belirttiğimiz gibi, biz zaten söz konusu olan yarışmaya olabildiği kadar çok sesi -farklı meslek disiplinlerinden de olsa- katmaya çalışıyoruz. Fakat bu noktada bunun bir gereklilik ve olmazsa olmaz bir değer olduğunu düşünmüyorum; biz sözümüzü veyahut yeterliliğimizi işimizle ortaya koymaya çalışıp gerisini jüriye ve ortama bırakıyoruz. Disiplinler arası çalışmanın zorunlu olduğu yarışmaların açılmasının; iyi niyetli, meslekler arası etkileşimi tetikleme amaçlı bir ön şart olmasından öte kanuni ve mesleki hakları gözetme endişesi içindeki bürokratik bir tutum olduğunu düşünüyorum. Baran İdil'in deyişiyle bir tür “zoraki evlilik” dayatması...

ETD - Geçtiğimiz dönemde sonuçlanan yarışmalarda gençlerin isimlerinin ödül listelerinde üst sıralarda daha sık yer almaya başladığını gözlemliyoruz. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

SCA - Evet, genç isimlerin veya genç projelerin ödül listelerinde üst sıralarda yer almaya başlaması gerçekten güzel.

“ÜST SIRALARDA DAHA FAZLA 'GENÇ İSİM' YER ALMASI BEKLENTİSİNDEN ÖTE, NİTELİKLİ İŞLERİ, FARKLI FİKİRLERİ GÖRÜNÜR KILAN, DAHA GENİŞ KATILIMLI, DAHA ÇOK SAYIDA YARIŞMA AÇILMASINI ÖNEMSEMELER GEREKİR”

Ama bu sonuçların biraz da yoğun işlerinden dolayı zaman ayıramayan veya hâlihazırdaki jüri seçimleriyle nitelikli projelerin elde edilemeyeceği endişesi ile yarışmalara katılmayan, Hüseyin Kahvecioğlu'nun İzmir'deki Yarışmalar Sempozyumu'nda “küskün” olarak sözünü ettiği isimlerin de yarışmalara katılmamasından ileri geldiğini düşünüyorum.

Yarışmaların ortama katkısının artmasını bekliyorsak, üst sıralarda daha fazla “genç” isim yer alması beklentisinden öte, nitelikli işleri, görece farklı fikirleri görünür kılan, daha geniş katılımlı, daha çok sayıda yarışma açılmasını önemsemek gerekir diye düşünüyorum.

ETD - Tasarım anlayışınızı, “mimarlık” düşüncenizi diğerlerine göre daha iyi ifade edebildiğinizi düşündüğünüz bir projeniz var mı?

SCA - Her iş kendi konusuna özgüdür. Aslında yaptığımız her iş, ardından yapacağımız yeni bir proje için bize deneyim katmıştır. Tabii ki ilk projelerimize dönüp baktığımızda yeterli bulmadıklarımız ya da “keşke şöyle yapsaydık” dediğimiz oluyor. Her gün yeni bir şey öğreniyoruz, bu sebeple de düşüncelerimize, görüşlerimize sürekli yeni bir boyut kattığımızı sanıyorum.

RA - Seden'in sözünü ettiği gibi her iş o anki “durum” a özgü bir yanıt aramaktadır. Tüm işlerimizin bizi iyi

ifade ettiğini düşünüyorum. Projenin başarısı ise, süreç içinde bunu ne kadar yapıp yapamadığı ile ilgili. Bu noktada bizi daha iyi ifade eden değil ama daha başarılı bulduğum işimiz benim için “durum” a ilişkin net tespitler ve öneriler yaptığını düşündüğüm, 2. turda elenmiş olan Kahramanmaraş Kültür Parkı projesidir.

ETD - Mimarların örgütlülüğü ve boykot çağrısı yapılan yarışmalar özelinde “örgütlülük” konusunda görüşlerinizi alabilir miyiz?

RA - Örgütlülük konusundaki gereksinimimiz sadece mimarlık alanında değil tüm meslek alanlarında uç seviyede.

Fakat yarışmalar özelinde boykotun çok gereksiz olduğuna inanıyorum ve amacına ulaşmış bir yarışma boykotu henüz görmedim -bu arada sadece yirmi yarışmaya katılabildiğimi ve sadece iki boykotlu yarışmaya tanık olduğumu da belirtmek isterim-. Tabii eğer az sayıda proje teslim edilsin isteniyorsa boykotların amacına ulaşmadığını söylemem yanlış olur. Daha tecrübeli ağızlarından, geçmişte Mimarlar Odası'nın itiraz ettiği ama boykot uygulanmayan ve yarışmaya katılan mimarların tepkisini teslim ettiği işlerle gösterdiği örnekler duymuştum. Üyelerine yaptırım uygulama tehdidinden, durum hakkında bilgilendirme yapıp herkesin kendi kararını ve tepkisini yansıtmasını beklemek daha mantıklı ve etkili olabilir

diye düşünüyorum. Çünkü benim süreçlerini izleyebildiğim boykotlu iki yarışmada da teslim edilen proje sayısı az olsa dahi, bu yarışmalar sonuçlanmış, jüriler ve idareler teslim edilen proje sayısının azlığını, dahası projelerin niteliğini bile tartışmamış ve yeterli görmüştür.

Yarışmalar özelindeki boykotlara ilişkin düşüncelerime rağmen, şu ana kadar biz de Mimarlar Odası'nın kararına uyarak, boykotlu ilan edilen yarışmalara girmemeyi tercih ettik.

ETD - Mimarlıkla ilgili hangi yayınları takip ediyorsunuz? Türkiye'deki mimarlık medyası hakkında düşüncelerinizi almak isterim; sizce işlevini yerine getiriyor mu?

SCA - Mimarlıkla ilgili olsun olmasın mümkün olduğu kadar çok yayını takip etmeye çalışıyoruz. Çağımız koşullarının sağladığı bilgiye kolay ulaşılabilirlik konusunu ve medyanın her şeyi görünür ve tartışılabilir kılmasını da son derece olumlu buluyoruz.

E.T.D. - Söyleşi için çok teşekkür ederiz. □

Ebru Türkdamar Diktaş, Mimar

SOL ÜSTTE Uludağ Milli Parkı I. ve II. Gelişim Bölgeleri Peyzaj Planlama, Kentsel Tasarım ve Mimari Proje Yarışması - İkinci Mansiyon
Proje ekibi: Seden Cinasal Avcı, Ramazan Avcı, Mustafa Necati Gündüz, Aslihan Coşkun (Şehir Bölge Plancısı), Buket Ergin (peyzaj Mimarı)

SOL ALTTA Denizli Hükümet Konağı Mimari Projesi ve Yakın Çevresi Kentsel Tasarım Projesi Yarışması - Üçüncülük Ödülü
Proje ekibi: Ramazan Avcı, Mesut Yüksel (Şehir Bölge Plancısı), Derya Sarı (Peyzaj Mimarı)
Danışmanlar: Turgut Şakiroğlu, Suzan Bahtiyar

ALTTA Kahramanmaraş Kültür Parkı Ulusal Mimari Proje Yarışması
Proje ekibi: Seden Cinasal Avcı, Ramazan Avcı

